

Zdravíme všechny kluky a holčičky z naší malé školičky!!!

Zdravíme také všechny maminky, tatínky, babičky a dědečky.

Moc na vás myslíme a už se také velmi těšíme, až se opět setkáme a budeme si spolu hrát, povídat si, zpívat, malovat, cvičit, tančit a také se něco nového učit.

A kdybyste měli doma dlouhou chvíli a bylo vám po školce smutno, posíláme vám pár nápadů, jak se zabavit. Jsou to nejen nápady, ale i úkoly, podobné těm, jaké děláme spolu ve školce. Některé jsou těžší a jsou pro naše středňáky. Poproste maminky nebo tatínky, aby vám pomohli a zabavili se s vámi.

Připravte se, začínáme.

Téma k povídání:

„NA CO MÁME SMYSLŮ PĚT“

Ve školce jsme si již povídali o našem těle a o smyslech, ukazovali jsme si, z čeho se skládá naše kostra a také, že tělo musíme chránit, abychom byli zdraví.

Někdy se nechováme ke svému tělu hezky a potom onemocníme. Tak tomu bylo i v pohádce o Barborce. Hezky si sedněte vedle maminky nebo tatínka a poproste je, aby vám pohádku přečetli.

POHÁDKA „O Barborce a cucavých bonbónech“

Byla jedna holčička, jmenovala se Barborka a ta měla v puse plno maličkých bílých zoubků, jeden hezčí než druhý. Ráno si je čistila červeným kartáčkem a říkala jim: „Počkejte, uvidíte, jaké dobroty vám dám dneska ke kousání.“

„Jenom žádné vánočky nebo rohlíky namáčené do kávy,“ říkaly zoubky a Barborka se smála: „Co vás napadá, to já přece nejím, to má ráda moje babička.“

A dávala zoubkům ke kousání chleba s máslem a telecí maso a maličké bílé zoubky kousaly a to je velice bavilo, protože zuby jsou opravdu ke kousání.

A večer šla Barborka spát, zase zoubky čistila červeným kartáčkem a ptala se, jak se jim to dnes líbilo.

„To víš, že se nám to líbilo,“ říkaly zoubky, „Chléb měl tak pěkně vypečenou kůrku a to nás baví, protože můžeme pořádně kousat a vůbec se nenudíme.“

„Tak vidíte,“ říkala jim Barborka a pak se na ně do zrcadla usmála a zoubky se usmály na ni a všichni šli spát.

Ale jednou přišla na návštěvu teta Cecilie a přinesla Barborce veliký sáček plný cucavých bonbónů.

A Barborka řekla: „Děkuji, tetičko Cecilko, udělala jsi mi velikou radost.“

Ale zoubky neměly vůbec žádnou radost, když se v puse objevil cucavý bonbón od tety Cecilie, zoubky si říkaly: „Co s tím, to není nic ke kousání, co budeme dělat, abychom se nenudily?“ A tak se řekly, že si budou na něco hrát, třeba na schovávanou.

„Nejdřív se ale musíme rozpočítat,“ řekl jeden malý zoubek a ostatní přikývly. Tak se nejdřív rozpočítaly, a jak to při rozpočítávání bývá, jeden z nich vypadl.

„Jeden z vás chybí,“ řekla večer Barborka, když si čistila zuby červeným kartáčkem. „Jeden z vás vypadl, co to má znamenat?“

„Co by to mělo znamenat,“ řekly zoubky, „cucala jsi celý den bonbóny, neměly jsme co dělat, tak jsme si hrály na schovávanou, a protože se přitom musí rozpočítávat, tak jsme se rozpočítávaly a jeden vypadl.“

„Příště nic takového nedělejte,“ řekla Barborka, ale zoubky nebyly jen tak potichu a jeden, který byl až docela vzadu, Barborce řekl:

„Dobrá, Barborko, ale Ty přestaň jíst cucavé bonbóny, jinak se zase budeme nudit.“

„Co je tohle za hubatou řeč,“ řekla Barborka a velice se zamračila, „cucavé bonbóny mi chutnají, přinesla mi je tetička Cecilka a mám jich plný sáček. Budu je jíst tak dlouho, dokud je nesním.“

A opravdu jedla jeden za druhým a zoubky se nudily a tak si zase hrály na schovávanou a zase se rozpočítávaly. A jak se rozpočítávaly, vždycky některý vypadl, a než Barborka snědla celý sáček cucavých bonbónů, všechny zuby byly pryč, jeden se stal zubem v klíči, jiný zubem v hřebenu, jenom vpředu zbyl jeden malý bílý zoubek a ten se na Barborku smutně díval. A Barborka se na něho také smutně dívala a řekla mu: „Ty mi už nevypadneš, vid’?“

„Asi ne,“ řekl zoubek, „nemám se s kým rozpočítávat.“

„To je dobře,“ řekla Barborka, „už nemám žádný cucavý bonbón, teď už budu jíst zase chléb s máslem a telecí maso a taky syrové kedlubny.“

„Ty jsi ale hloupá, Barborko,“ řekl zoubek, „cožpak si myslíš, že na to stačím? To by nás muselo být víc. Teď budeš muset jíst jenom vánočky a rohlíky namáčené v kávě.“

A Barborka si myslela, to je tedy pěkná věc, to já přece nemám vůbec ráda. Ale nedalo se nic dělat.

A tak Barborka sedávala s babičkou a jedla vánočku a rohlíky namáčené v kávě, a když přišla jednou na návštěvu tetička Cecilie a viděla ty dvě, jak jí namáčené rohlíky, zůstala stát ve dveřích jako sloup a řekla:

„To jsem blázen, kde se tady vzaly dvě babičky?“

Otázky pro děti:

1. Líbila se vám pohádka o Barborce?
2. Co cucala Barborka nejraději?
3. Proč Barborce vypadaly zoubky?
4. Proč si teta Cecílie myslela, že vidí dvě babičky?

Zacvičíme si s básničkou a písničkou

KDYŽ JÁ SE VYTÁHNU

Když já se vytáhnu, *(ze dřepu do stoje)*

vysoko dosáhnu. *(na špičky)*

Když já se skrčím, *(dřep)*

vysoko skočím. *(výskok)*

Když já si lehnu, *(do lehu)*

ani se nehnu.

Zpíváme:

***Hlava, ramena, kolena, palce,
kolena, palce, kolena, palce,
hlava, ramena, kolena, palce,
oči, uši, pusa, nos.***

***Zpíváme nebo recitujeme písničku Hlava, ramena,
kolena, palce a dotýkáme se jmenovaných částí
těla. Tempo postupně zrychlujeme.***

NAŠE SMYSLY

Co to jsou smysly a k čemu je používáme? Jsou pro nás důležité a proč? Které smysly známe? Chcete se to dozvědět?

Smysly

Člověk, ten má smyslů pět,
Znám je všechny nazpaměť.
Kde jsou oči, tam je ZRAK,
Po prstech nám skáče HMAT.
SLUCH nám sedí na uších,
Do nosu nám vlezl ČICH.
A CHUŤ v ústech na jazýčku
Spinká si tu na krajíčku.

Nač má člověk smyslů pět

Nač má člověk smyslů 5? Aby mohl poznat svět.

HMATEM pozná, co je hladké, **CHUŤ** mi poví, co je sladké.

ČICH ten vždycky vyzvoní, když mi něco nevoní.

ZRAK mi slouží ke koukání a **SLUCH** zase k naslouchání.

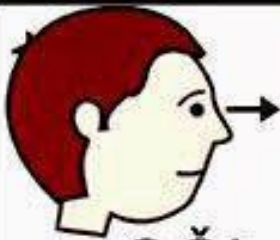

UCHO

SLYŠÍ

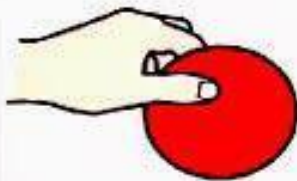

Cink cink

OČI

VIDÍ

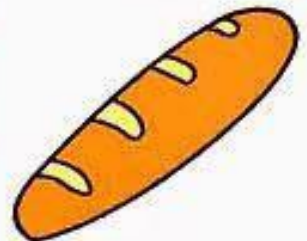
PRSTY

HLADÍ

PUSA

CHUTNÁ

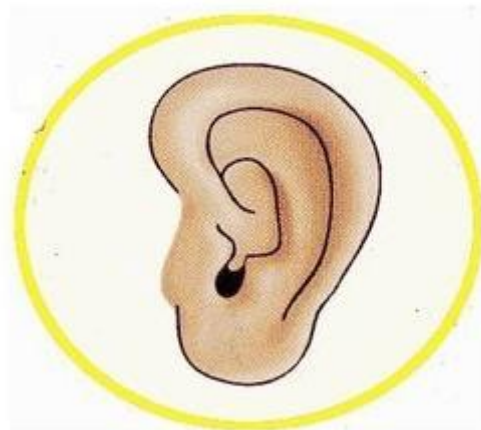
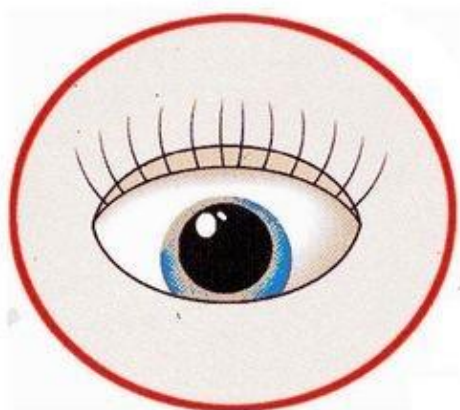
NOS

ČICHÁ

Okem se díváme kolem sebe. Co všechno vidíme kolem sebe?

HRA: Na barvy: Vezměte si pastelku, zkuste říci, jakou má barvu a najděte tuto barvu ve svém okolí.

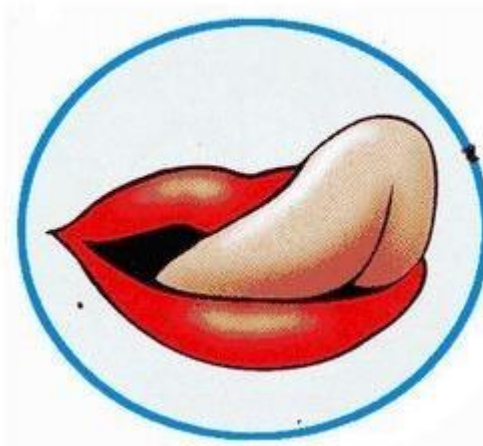

Uchem posloucháme, například když někdo mluví, když hraje hudba

HRY: Můžete si zahrát hru Na tichou poštu, nebo se zvonečkem: Přikryješ si oči, abys neviděl a maminka (tatínek) vezme zvoneček a zazvoní. Ty musíš pak dojít ke zvonečku a spoolehnout se na svá ouška. Podařilo se Ti najít maminku? Teď si to s ní můžeš vyměnit.

Ruku máme na hlazení, poznáváme, co je teplé a studené, co je hladké.

HRA: Vezmi si pár věcí, třeba hračky, které máš rád, a přikryj je šátkem. Můžeš zkusit přes šátek poznat, kde leží která hračka. Poznal jsi je? Bylo to jednoduché?

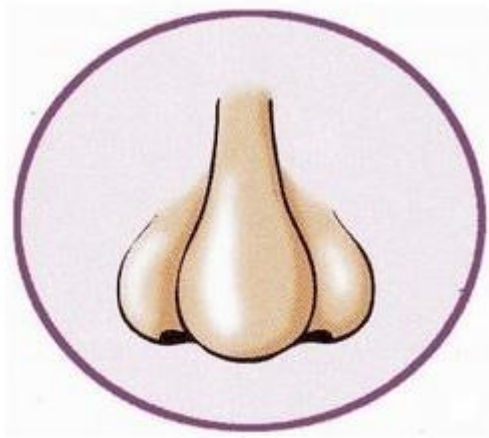

Na Tvém jazýčku jsou malé chuťové pohárky, které skoro nejsou vidět. Ty ti říkají, jak chutná to, co jíš. Může to být sladké, slané, kyselé i hořké. Chceš to vyzkoušet? Můžete si s maminkou zahrát na ochutnávání.

HRA: Nachystejte si různé dobroty, které máš rád – jablíčko, banán, pomeranč, čokoládu, rohlík a jiné. Pak si zavážeš oči a budeš poznávat, co máš v puse. Je to velká zábava. Jestli jsi všechno uhádl, tvůj jazýček je v pořádku a každou chuť pozná.

Pomocí nosu cítíme různé vůně, příjemné nebo nepříjemné.

HRA: Nachystejte si sáčky s kořením, ovoce a zeleninu. Se zavázanýma očima poznávejte nosem jejich vůně.

Smysly

Lenka Jakešová

F C F

Dvě o - či mám s ni - mi kou - kám, ouš - ka - ma zas
Je - den no - sfk v pro - střed tr - čí, vej - de se mi
Jed - na pu - sa pod no - sí - kem na jid - lo je
Ru - ka - ma zas maz - lím mam - ku, než se schou - lím

4 C F C B \flat F

ríd po - slou - chám, ouš - ka - ma zas stá - le po - slou - chám,
me - zi o - či, vej - de se mi me - zi o - či,
po - moc - ní - kem, na jid - lo je po - moc ní - kem,
ve - čer k spín - ku, než se schou - lím ve - čer k spín - ku.

ZDRAVÉ TĚLO

Marie Kružíková

1. Dob-ré jíd-lo, dob-ré pi-tí, spo-ko-je-né ži-vo-by-tí -
ob-čas by to chtě-lo, pro-cvi-čit si tě-lo...

2. Čtyři řízky, dva lívance -
po těch není moc do tance.
Občas by to chtělo,
procvičit si tělo.

3. Těžké břicho, těžké nohy -
to pro fotbal nejsou vlohy.
Přesto by to chtělo,
procvičit si tělo

4. Dobroty, co tělu dáme,
venku rychle vyběháme.
Zdravý bude stěží
ten, kdo jenom leží!

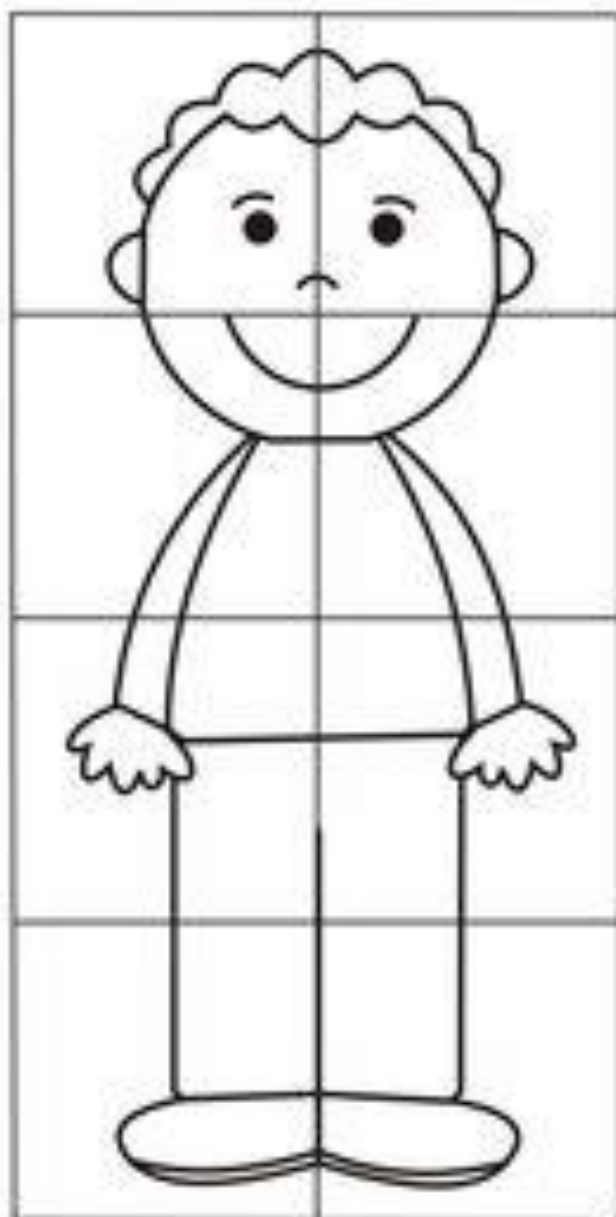
OMALOVÁNKY A VYSTŘIHOVÁNKY

Úloha 5-4-chlapec

MOJE TELO - PUZZLE

Poskladať obrázok a vymenuj časti tela.

Vyfarbi obrázok, rozstrihaj na štvorce a poskladať si puzzle.

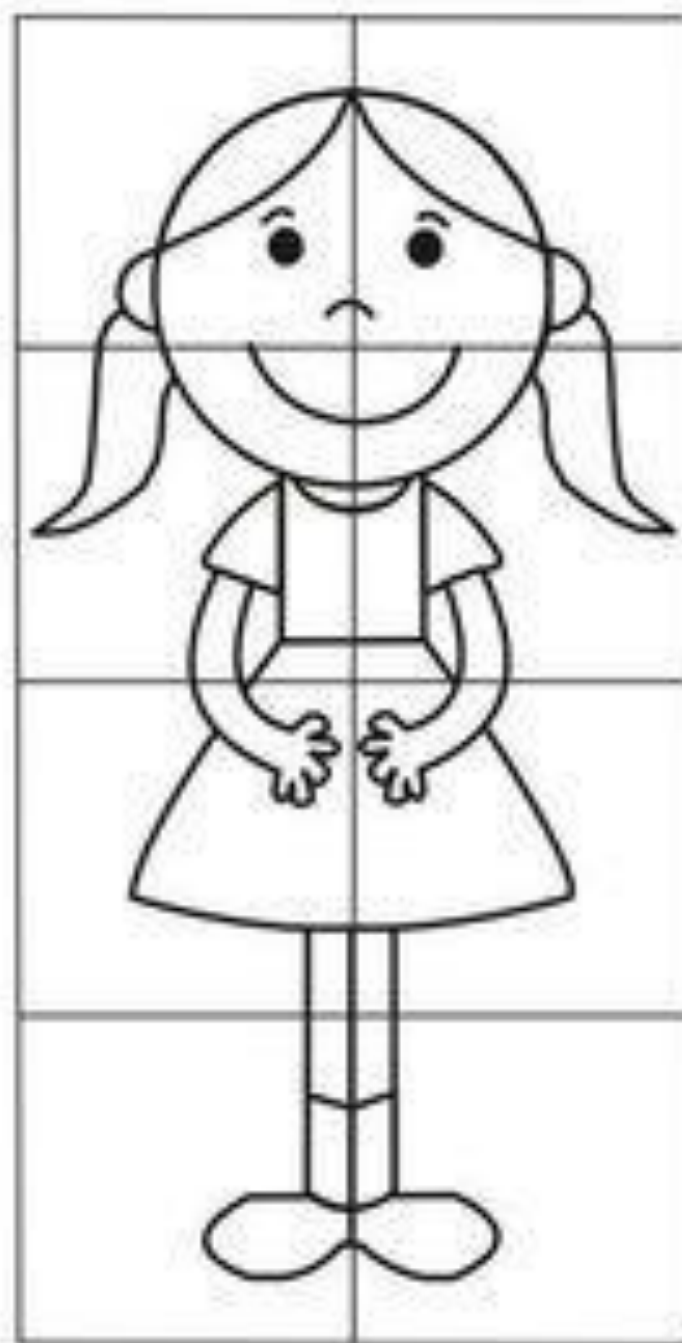

autor: © ABC Materská škola

www.abcmaterskaskoly.sk

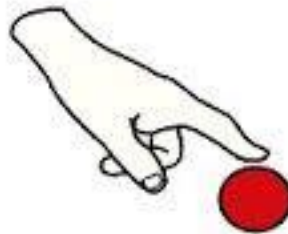
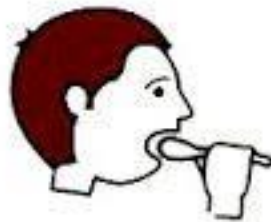
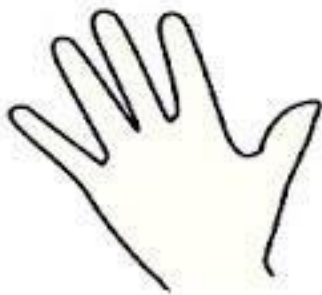
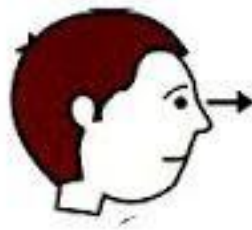
MOJE TĚLO - PUZZLE

Poskládaj obrázek a vymenuj části těla.

Vyfarbi obrázek, rozstřiň na čtverce a poskládaj si puzzle.

To je pro tento týden všechno.

Doufáme, že se při plnění úkolů pobavíte a další Vám pošleme zase za týden.

Zdraví Vás vaše paní učitelky

Káťa a Katka